

KARİN KARAKAŞLI

İstanbul'da doğdu. Boğaziçi Üniversitesi Mütercim Tercümanlık Bölümü'nün ardından Yeditepe Üniversitesi Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümü'nde Yüksek Lisans eğitimini tamamladı, aynı üniversitede ders verdi. 1998'de Öykü dalında *Varlık* dergisinin Yaşar Nabi Nayır Gençlik Ödülü'nü kazandı. Çeşitli dergi ve gazetelerde yazıları yayımlandı. Halen düzenli olarak *Agos*'ta yazıyor.

Öykü-Roman

Başka Dillerin Şarkısı (Varlık, 1999; Doğan, 2011)

Can Kırıkları (Doğan, 2002)

Müsaıt Bir Yerde İnebilir Miyim? (Doğan, 2005)

Yetersiz Bakiye (Can, 2015)

Şiir

Benim Gönlüm Gümüş (Aras, 2009)

Her Kimsen Sana (Aras, 2012)

Çocuk-Gençlik

Ay Denizle Buluşunca (Günüőığı, 2008)

Gece Güneői (Günüőığı, 2011)

Dört Kozalak (Günüőığı, 2014)

Deneme

Cumba (Doğan, 2009)

İnceleme

Türkiye'de Ermeniler: Cemaat, Birey, Yurttaş (Günay Göksu Özdoğan, Füsün Üstel ve Ferhat Kentel ile, Bilgi Üniversitesi, 2009)

usul geređi

2013-2015 yılları arasında kaleme alınan ve tamamı ilk kez yayımlanan 39 Őirden oluŐan *İrtifa Kaybı*, öykücü, romancı ve köŐe yazarı olarak tanınan Karin Karakaşlı'nın üçüncü Şiir kitabıdır.

Őairin daha önceki Şiir kitapları *Benim Gönlüm Gümüş* (2009) ve *Her Kimsen Sana* (2012) da Aras Yayıncılık tarafından basılmıştı.

yayıncının notu

İRTİFA KAYBI

Aras Yayıncılık
İstiklal Caddesi, Hıdivyal Palas 231/Z.
34430 Tünel, Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 252 65 18 - 243 06 02
Fax: (0212) 252 65 19
info@arasyayincilik.com
www.arasyayincilik.com
Sertifika No: 10728

ARAS - UÇU 164

Karin Karakaşlı
İrtifa Kaybı

Kapak Tasarım
Aret Gıcır

© Aras Yayıncılık, 2015
© Karin Karakaşlı, 2015

ISBN 978-605-5753-54-2

Baskı
Sena Ofset: 2. Matbaacılar Sitesi 4NB7-9-11 Topkapı-İstanbul
Tel: (212) 613 38 46 / Sertifika No: 12064

İstanbul, Ekim 2015

İRTİFA KAYBI

Şiir

KARİN KARAKAŞLI

Yola, Bordo'ya
Mavi'ye, Levent'e

İÇİNDEKİLER

- Fosforlu • 11
Galata • 12
Medet • 14
Yan Masadan • 15
Küçük Alev • 16
Tenha • 17
Kapılar • 18
Sivil • 19
Yanlı Geçiş • 20
Yerleřtirme • 21
İrtifa Kaybı • 23
Stratejik Konum • 26
Begonvil • 28
Rüzgâr • 31
Sıfır Sefer Sayılı Uçuş • 33
Liman • 35
Yakından • 37
Balkabağı • 41
Mor Kırmızı • 42
Yağmur • 43
Kimse • 44
Beyhude • 47
Sepet Havası • 48
Cız • 52
Eskiden • 53
Maraz • 54
Ormanın Kalbi • 55
Damlataşı • 58
Eski • 59
Eserken • 61
Uzatmalar • 63
Kusurlu • 66
Gibi • 67
Anket • 68
Sağır Kedi • 69
Levla • 71
Replikler • 75
Andız Tespih • 76
Uzun Tutukluluk Açık Hapishane • 78

FOSFORLU

Martıların fosforlu görüdüğü
akşam saatlerini bilir misin?
İlle soğuktur ve irkiltici
Floresan ışığı gibi
çiğ ve çirkin olursun sanki
aykırı ve iğreti

Telaşlı insanların çantalarını yersin
böğrüne, dönüp bakmazlar
Yaprak ve kâğıt dolu yol kenarları
Durmak bir onların hakkı

Gidecek bir yerin olmalı
Girecek bir kapın
Salınanı sevmiyorlar, yol
illa bir yere varmalı

Kimsenin göğe baktığı yok
martıların fosforlu görüdüğü
akşam saatleri

GALATA

Bir kuleye sevdalıyım
Gece vakti ekseninde
mıknatıslı gibi dönenen
fosforlu beyaz martılardanım

Bir kadraja sığdık siyah-beyaz
Uzatmalı sonbahardı serin ve ışıklı
Sevdalım heybetliydi
taş ve kökten uzun bir hikâye, sonu hep
bende bitti

Alışkanlık olmuştu vapurda başımı kaldırıp
onu arıyordum, oradaysa daha
sıramı savıyordum

Zordu tabii ne sandınız bu şehirde
öğütülmeden tek parça kalabilmek
her şey yıkılırken
zamansızca ayakta kalan bir oydu
Ve ona baktıkça sorardım kendime, sahi
benim kalbim niye hep böyle toydu
ki biz buna kısaca enayilik diyorduk
aramızda ve gözümüzden yaş gelene kadar
gülüyorduk

Rüzgârın kulesi derdim ona
En tepede insan, bulutlara komşu
İstanbul fır dönerdi etrafında dolandıkça
Yüzyıllarca öncenin taşları kayardı
bugünün yağmurunda

“Gökyüzünü Galata’ya indirip
bir ömür yaşayalım mı?”
diye bir duvar yazısı

bana sorsun isterdim yazan her kimse
önünden her geçtiğimde

Kollarımı açıp sarıldım
Taştan sevgili ısındı avuçlarımda

MEDET

Seni medet bildim ben
Nedenini sorma
sadece yardım et

Peçetedeki şarap lekesi
gibi dağılmışım
Ama hep koyu kırmızıyım
kıvamlı, buruk, ıslak

Kaldırım taşına fırlatılan bilyeler
gibi dağılmışım
renkli, çocuksu, parlak

Sahaflara düşen eski aile fotoğrafları
gibi dağılmışım
asil, eski ve biraz ağlak

Çanta gibi toparlanamıyor kalp dediğin
Oda gibi düzenlenemiyor zihin
O yüzden diyeceğim o ki
yardım et sadece
sorma nedenini

Medet bildim ben seni

YAN MASADAN

İskele kenarı çayhanelere konalım
Zaman hep az olsun
çay inadına demli
Sigaranın dumanı
martının çığlığı
anlatılamayan bir şeylerin
alameti olsun

Akşamların umudu var
zifir uzun
Zaman hep yoğun olsun
rakı inadına kaygan
Sanki varılacak bir sırrı var faslın
Sanki biri kalkıp bağırarak
“Bu kadeh de yan masadan!”

Muhabbetle sarhoşsan
İçki bahane, çay da kalkar şerefine
Yeter ki birbaşına kalmasın o bardak
Yeter ki bir göz olsun buluşacak

KÜÇÜK ALEV

Sobaya dokunma yanarsın, diye büyüyen çocuk
sen alevden değil kordan kork
Kor içerden yakar seni
usul usul

Yanlışlıkla düşmez kor
yakacağı yeri önceden seçmiştir
çünkü o, eski yangınlar toplamı
anca bedelle öğrenilenlerin sağlaması

Sigara yanığı masa örtülerinden korkunuz
O kenarı kavruk minik delikler
ruhu yanmışların ölüm dalgınlığı
Karşındakini dinlerken, içindekileri diyemezken
yakıp da saldıgın sigara,
külün de son damlası
dökülür biriktiği yerden

Atılmamış minik maytap
kendini yakan ateş böceği
elinin üzerine düşer bazen
Deler geçer izini bırakarak
unutamadığın şeylerin
yanarak tükettiğin
Sıradan mutluluğa sıra gelmiyor
ne tuhaf
İnsan sığacağı en pahalı yakıt
Üzerine dünyalar kurduğun sözleri
şeytan aldı götürdü
satamadan getirecek

TENHA

Okumadığım gazetelerin sayfalarından aktı gün
tıka basa söz, fazla resim
Söyleyeceğimi unutunca söylediğim de
siliniyor hafızadan
Günlerin adı olması ne komik
hepsi bir sonsuzlukta asılı kaldıkça

Ne sandın ya
Her dil bir veda aslında
Her dil çoklu çaresizlik

Masumiyet büyük kaçıyor ağzına
küçük bedenleri tüketen Çin
mallarını aldığında
Kâinat düşlemiştin sahi
Hayat Made in China

Sınav çözen sınıf sessizliğindeyim
Bir şey vardı unuttum
ya da çekindim paylaşmaya

Karanlık bir sarnıç var kalbimde
Dışım nasıl kalabalık
içim nasıl تنها